

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
T.a.v. Zijne excellentie de heer B.J. Bruins,
Minister van Medische Zorg en Sport
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Utrecht, 17 april 2019
Kenmerk: BHL 2019055

Hooggeachte heer Bruins,

Borstkankervereniging Nederland vertegenwoordigt borstkankerpatiënten en mensen met erfelijke aanleg voor borst- en eierstokkanker. Met deze brief delen wij met u onze bezorgdheid over de besluitvorming aangaande siliconen borstimplantaten. Graag komen wij direct met u, uw ministerie en het RIVM in gesprek over deze problematiek.

Van de vrouwen met borstkanker heeft 39 procent een borstamputatie nodig om te genezen. Van hen horen wij dat een borstreconstructie – bij 90,5 procent van de directe reconstructies wordt een implantaat gebruikt – een manier is om er ‘zo gewoon mogelijk’ uit te blijven zien. Vrouwen met een BRCA-mutatie hebben gedurende hun leven maar liefst 60 tot 80 procent risico om borstkanker te ontwikkelen. Zij kunnen dit enorme risico verlagen naar minder dan 3 procent door preventief hun borstweefsel te laten verwijderen. De meeste vrouwen die daarvoor kiezen, combineren dit met een borstreconstructie, vaak met borstimplantaten.

Via de media vernamen wij dat u een oproep heeft gedaan aan de Nederlandse Vereniging voor Plastische Chirurgie om voorlopig geen macro-getextureerde borstimplantaten en borstimplantaten van polyurethaan te gebruiken bij borstvergrotingen en borstreconstructies. (Ex-)borstkankerpatiënten en vrouwen met erfelijke aanleg voor borstkanker waarderen uw bezorgdheid over de gezondheid van de vrouwen die om cosmetische dan wel medische redenen voor deze implantaten kiezen. Het staat buiten kijf dat zij willen dat borstimplantaten honderd procent veilig en goed gecontroleerd zijn, dat zij eerlijke en duidelijke informatie over de veiligheid van siliconen krijgen en dat er een goede follow up en registratie zijn na plaatsing.

Voor vrouwen die vanwege borstkanker of erfelijke aanleg voor borstkanker een implantaat kregen, is het een schijnoplossing om macro-getextureerde borstimplantaten en borstimplantaten van polyurethaan te verbieden. Er zijn weliswaar correlaties gevonden met ALCL, maar een relatie is niet bewezen. Het mogelijke risico op ALCL wordt geschat op 0,014 procent (1 op de 7000 als een vrouw met implantaten de leeftijd van 75 jaar bereikt).

Dit risico is vele malen lager dan het 60 tot 80 procent risico op borstkanker bij vrouwen met een BRCA-mutatie. Vanwege de onrust rondom siliconen stelt een deel van hen de borstamputatie en -reconstructie uit. Dat vinden wij een gevaarlijke ontwikkeling; Stel dat zij in de tussentijd borstkanker ontwikkelen? Deze kans is groot.

Wij zijn dan ook bezorgd over de ontstane onrust en vragen ons af of deze voor onze achterban niet schadelijker is dan de borstimplantaten zelf.

Wij hopen dat u in uw besluitvorming de belangen van vrouwen met borstkanker en erfelijke aanleg voor borstkanker wilt meewegen. Wij vertellen u graag meer over hun achtergrond en beweegredenen en bieden aan mee te denken in de communicatie vanuit uw ministerie met deze doelgroep.

Graag gaan wij met u, uw ministerie en het RIVM in gesprek over deze problematiek en zien uw uitnodiging tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Hans van Laarhoven
directeur